ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení, konaném dne 18. března 2022 v senátě složeném z předsedy Mgr. Tomáše Boučka a přísedících Evy Bažantové a Ladislava Kašpara,

takto:

Obžalovaný

[redacted],

nar. [redacted], [redacted], trvale bytem [redacted], t.č. ve vazbě ve Věznici [redacted],

je vinen

že

1. nejméně v období od srpna 2008 do února 2010 v obci [redacted], dále od března 2010 do poloviny července 2013 v obci [redacted] a dále od poloviny července 2013 do listopadu 2013 v obci [redacted], kde postupně společně bydlel s tehdejší družkou, poškozenou [redacted], nar. [redacted], tuto v podnapilém stavu opakovaně slovně urážel výrazy „kurva“, „přiblblá děvka, co kouří dva čůráky“, případně „špinavý koště“ a „špinavá děvka“ a opakovaně ji fyzicky napadal tak, že ji fackoval, bil pěstí, tahal za ruce po pokoji, tahal za vlasy, případně povalil na zem a kopal, kdy k tomuto napadání docházelo nejprve o víkendech a postupně téměř denně v závislosti na tom, zda byl v tu dobu zaměstnán, kdy poškozená ze strachu před obžalovaným opakovaně utíkala z bytu a skrývala se na různých místech v rámci obce, a to posléze i s nezletilým synem [redacted], nar. [redacted], kdy v době těhotenství obžalovaný poškozenou osočoval "že dítě není jeho a že si ho někde ušukala s jiným" a rovněž ji v jednom případě fyzicky napadl tak, že ji kopal, a to i do břicha, přičemž v důsledku jednání obžalovaného byla poškozená opakovaně nucena

vyhledat lékařské ošetření, a to nejméně dne 24. 1. 2009, kdy se obžalovaný v podnapilém stavu dožadoval peněz, a když mu je poškozená nechtěla dát, začal ji fackovat a povalil ji na zem, kde si na ní klekl a mlátil jí hlavou o zem, v důsledku čehož byla od 24. 1. 2009 do 26. 1. 2009 hospitalizována v [redacted] s podvrtnutím a natažením krční páteře, otřesem mozku a zhmožděním hrudníku a levého kolene, dne 12. 3. 2009, kdy byla ošetřena v [redacted] s krevní podlitinou v levé spánkové krajině hlavy na ploše 40x30 mm a krevní podlitinou s prosáknutím měkkých pokrývek lebních na ploše 90x30 mm, a dne 21. 8. 2013, kdy byla ošetřena na chirurgické ambulanci [redacted] se zhmožděním II. a III. prstu ruky po té, co jí obžalovaný zkroutil ruku, v níž držela klíče od auta, které mu nechtěla dát, avšak při lékařském ošetření ze strachu uvedla, že si zranění způsobila při venčení psa,

2. v období od srpna 2014 do 26. 9. 2015 v obci [redacted], [redacted]ce, kde společně bydlel s tehdejší družkou, poškozenou [redacted], [redacted], jí v průměru dvakrát do týdne verbálně urážel a fyzicky napadal, a to nejméně fackami, kdy však poškozená nevyhledala lékařské ošetření,

3. v období od 26. 8. 2017 do listopadu 2018 v [redacted] na ubytovně [redacted] a následně v bytě č. 3, kde po propuštění z výkonu trestu odnětí svobody společně bydlel s tehdejší družkou, poškozenou [redacted], [redacted], tuto opakovaně slovně napadal výrazy, že je „kurva, co kouří dva čůráky“ a že „se mu stejně někde vykurvila“, ničím nepřispíval na společnou domácnost, bral poškozené peníze a věci, fyzicky ji napadal fackami, případně ranami pěstí, kdy padala mezi nábytek, o který se udeřila, házel po poškozené různé předměty, nejméně v sedmi případech hodil po poškozené zapálenou cigaretu tak, že došlo k jejímu popálení, a nejméně ve třech případech „típnul“ o poškozenou zapálenou cigaretu, kdy násilné jednání obviněného vůči poškozené se stupňovalo a pokud byl obžalovaný doma, docházelo k němu postupně téměř každodenně, kdy dne 8. 5. 2018 obžalovaný napadl poškozenou tak, že ji za vlasy vytáhl z postele a začal ji fackovat, kdy při tomto napadení došlo ke zranění poškozené spočívajícímu ve zlomenině posledního článku 2. prstu pravé ruky, s nímž byla poškozená nucena vyhledat lékařské ošetření v [redacted] a doposud má v důsledku tohoto zranění sníženou funkční schopnost ruky, a v srpnu 2019 byla poškozená nucena, mimo jiné v důsledku útrap způsobených jí obžalovaným, vyhledat pomoc psychiatra, kdy jí byla diagnostikována smíšená úzkostná a depresivní porucha

4. v době od počátku prosince 2018 nejméně do 20. 2. 2019 v [redacted] různými způsoby osobně, telefonicky a prostřednictvím SMS zpráv opakovaně vyhrožoval bývalé družce, poškozené [redacted], nar. [redacted] že ji zabije a že jí unese syna, kdy v blíže nezjištěný den v lednu 2019 před základní školou v ulici [redacted] po té, co poškozená s nezletilým [redacted], [redacted] nastoupila do vozidla, začal do vozidla mlátit a kopat a při tom křičel, že „to není konec, že si malýho stejně vezme“, a v den soudního projednání návrhu poškozené na úpravu péče a výživy nezletilého [redacted] dne 20. 2. 2019 zaslal poškozené SMS zprávy ve znění: „Dnes navstivim horousany! mrdko jedna ja ji ukazu, skym muzes vyjebavat!“ a „Doufam ze ten kozomrd rozprcanej u kteryho si má dost vostrejch do kveru, bude je potrebovat buzicek prihratej.“, což v poškozené s ohledem na předchozí násilné chování obžalovaného vyvolalo strach z toho, že by své výhrůžky mohl uskutečnit,

5. nejméně v době od 1. 12. 2018 do 29. 4. 2020 v [redacted], ani nikde jinde nepřispíval na výživu svého syna [redacted], nar. [redacted], když vyživovací povinnost mu vyplývá z ustanovení § 910 zákona č. 89/2012 Sb. (občanský

zákoník) a její výše byla stanovena rozsudkem Okresního soudu [redacted], který nabyl právní moci dne 2. 4. 2019, podle kterého je povinen přispívat na výživu nezletilého částkou ve výši 2.200 Kč, splatnou do každého 15. dne v měsíci předem k rukám matky nezletilého [redacted], nar. [redacted], kdy přestože o své povinnosti věděl, řádně ji neplnil a neučinil ani žádné kroky k jejímu případnému plnění, když v době, kdy byl zaměstnán nenahlásil zaměstnavateli svoji vyživovací povinnost, a v době, kdy zaměstnán nebyl, se vážně nezajímal o získání zaměstnání prostřednictvím evidence uchazečů o zaměstnání vedené Úřadem práce ČR, čímž zmařil případné zprostředkování zaměstnání, v němž by mohl dosahovat příjmu postačujícímu k řádnému plnění vyživovací povinnosti, kdy na výživné za uvedené období byla platbami ze dne 15. 4. 2019, 18. 4. 2019 a 17. 5. 2019 uhrazena pouze částka v celkové výši 8.580 Kč, a tedy obžalovaný na výživném dluží celkem částku 28.820 Kč k rukám oprávněné[redacted], nar. [redacted],

tedy

pod bodem 1.
týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a páchal takový čin po delší dobu,

pod bodem 2.
týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a páchal takový čin po delší dobu,

pod bodem 3.
týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a páchal takový čin po delší dobu,

pod bodem 4.
jinému vyhrožoval usmrcením nebo jinou těžkou újmou takovým způsobem, že to mohlo vzbudit důvodnou obavu,

pod bodem 5.
úmyslně neplnil svou zákonnou povinnost vyživovat jiného po dobu delší než čtyři měsíce,

čímž spáchal

pod bodem 1.
zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku,

pod bodem 2.
zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku,

pod bodem 3.
zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku,

pod bodem 4.
přečin nebezpečné vyhrožování podle § 353 odst. 1 trestního zákoníku,

pod bodem 5.
přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku, a

odsuzuje se

za jednání pod bodem 1. podle § 199 odst. 2 trestního zákoníku a § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **dvou (2) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest **zákazu činnosti** řízení všech motorových vozidel na dobu **dvou (2) let.**

Současně se ruší výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu [redacted], který byl obviněnému doručen dne 15. 9. 2014, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Za jednání pod bodem 2. podle § 199 odst. 2 trestního zákoníku a § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **dvou (2) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest **propadnutí věci** – 45,9 gramů marihuany, zajištěné při domovní prohlídce v obci [redacted] a uložené v režimovém skladu v bezpečnostní obálce č. 00[redacted] pod ČZD: [redacted].

Současně se ruší výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu [redacted] jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Za jednání pod bodem 3 – 5. podle § 199 odst. 2 trestního zákoníku a § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **třiceti (30) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozené [redacted], nar. [redacted], trvale bytem [redacted] na náhradu nemajetkové újmy částku 9.415,- Kč. Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozená [redacted], nar. [redacted], trvale bytem [redacted], odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená [redacted] pojišťovna [redacted] se sídlem [redacted], odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Naproti tomu se obžalovaný podle § 226 písm. a) trestního řádu **zprošťuje obžaloby** pro skutek, že

1. v blíže neupřesněný den v září nebo říjnu 2008 v obci [redacted] na nádraží Českých drah vtáhl tehdejší družku, poškozenou [redacted], nar. [redacted], která přijela vlakem a chtěla jít do svého zaměstnání u [redacted]

[redacted], do blíže nezjištěného vozidla, kterým ji odvezl na blíže nezjištěné místo v lese poblíž obce [redacted], kde ji násilím opřel o kapotu vozidla, stáhl jí kalhoty a zezadu na ni vykonal soulož, přestože mu říkala že to nechce a že musí do práce, kdy následně řekl poškozené, aby se oblékla a odvezl ji do jejího zaměstnání,

2. v dopoledních hodinách blíže neupřesněného dne počátkem roku 2018 v [redacted], na ubytovně [redacted], v bytě č. 3, kde společně bydlel s tehdejší družkou, poškozenou [redacted], nar. [redacted], přistoupil zezadu k poškozené [redacted], která stála čelem ke kuchyňské lince, a začal jí stahovat kalhoty s tím, že s ní chce „spát“, což odmítla, kdy mu řekla, že „s ním nic nechce mít“, protože je „feťák“, načež z poškozené proti její vůli strh kalhoty a vykonal na ní soulož, kdy do poškozené vyvrcholil a po té odešel

3. v blíže neupřesněné době od května 2018 do září 2018 v [redacted], na ubytovně [redacted] v bytě č. 3, kde společně bydlel s tehdejší družkou, poškozenou [redacted], nar. [redacted], si nejméně ve třiceti (30) případech proti vůli poškozené [redacted] na této vynutil anální pohlavní styk, kdy ji povalil na břicho na postel a zalehl ji svým tělem, přičemž poškozená plakala a říkala mu, že to nechce a že ji to bolí, kdy jí obviněný nejméně ve dvou případech dal na hlavu polštář, aby nebylo slyšet, že křičí, a v dalších případech jí dával ruku před ústa, a přitom jí říkal "drž děvko, vím, že se ti to líbí" a ve svém jednání nepřestával, dokud nevyvrcholil, kdy v několika případech následně poškozená krvácela z konečníku,

4. nejméně v jednom případě v blíže neupřesněný den na jaře 2018 v [redacted], na ubytovně [redacted] v bytě č. 3, kde společně bydlel s tehdejší družkou, poškozenou [redacted], nar. [redacted], přistoupil k poškozené [redacted] a přiložil jí k hlavě blíže neupřesněnou krátkou střelnou zbraň, kdy poškozené řekl, ať je zticha o jeho kšeftech ohledně drog, jinak ji zabije,

čímž měl spáchat

pod bodem 1. trestný čin znásilnění podle § 241 odst. 1 trestního zákona č. 140/1961 Sb., ve znění účinném do 31. 12. 2009

pod bodem 2. zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku

pod bodem 3. zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku

pod bodem 4. zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku.

Odůvodnění

1. Z důkazů, provedených v hlavním líčení, byl zjištěn shora uvedený skutkový stav, popsaný v odsuzující části výroku rozsudku pod body 1. – 5.

2. Obžalovaný v přípravném řízení vypovídal velmi stručně. V zásadě připustil, že mezi ním a poškozenou docházelo občas ke konfliktům, které vyústili i ve fyzické potyčky. Pokud jde o zlomeninu prstu, tak podle obžalovaného došlo k tomu, že mu poškozená dala facku, a když mu chtěla dát další, chytil jí za ruku a tím došlo k jejímu zranění. Dále doznal skutek pod bodem 5., tedy neplacení výživného na společného syna. Ostatní trestnou činnost popřel.

3. V hlavním líčení se pak podrobněji vyjádřil ke všem žalovaným skutkům. K bodu 1. rozsudku uvedl, že měli jednu velkou hádku, kdy do sebe vzájemně kopali. Je tedy možné, že se tento skutek stal. Na druhé straně zpochybnil, že by jí způsobil taková zranění, které ona uvádí. K bodu 2. rozsudku uvedl, že poškozenou zamkl v bytě omylem, ale ona se mohla dostat z bytu po žebříku. K samotným verbálním útokům na poškozenou se nijak nevyjádřil. K bodu 4. rozsudku zopakoval, že jí praskl prst při vzájemné potyčce. Také jí napadal slovně, ale ona mu také sprostě nadávala. Popřel, že by o ní někdy „típnul" cigaretu ani po ní nic neházel. K bodu 4. rozsudku se zcela doznal, stejně jako k bodu 5.

4. Nyní je třeba zmínit, že celé trestní stíhání obžalovaného se odvíjí především od trestního oznámení poškozené [redacted] a jejích následných výpovědí. Z nich především vycházely orgány přípravného řízení při formulaci a rozsahu trestního stíhání a následně i státní zastupitelství při podání obžaloby. V některých bodech obžaloby byla výpověď poškozené podpořena dalšími důkazy, v některých zůstala důkazem jediným. Právě z tohoto důvodu bylo již v přípravném řízení přistoupeno ke znaleckému posouzení věrohodnosti výpovědí poškozené.

5. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie pro děti a dospělé dne 20. 10. 2019 a jeho dodatku ze dne 12. 12. 2019, zpracovaného znalkyní [redacted] na základě vyšetření poškozené dne 26. 9. 2019, vyplývá, že poškozená netrpí duševní poruchou, její paměťové funkce odpovídají zjištěnému intelektu v pásmu subnormy, jsou u ní přítomny tendence k externalizaci, zvýšenému prožívání a dramatizaci a v mírném stupni jsou přítomny tendence ke konfabulacím. Jedná se o nezralou, nestabilní osobnost se schizoidními a histriónskými projevy, s výraznou tendencí k manipulaci a se zvýšeným lžiskóre. Poškozená je na základní úrovni schopna reprodukce prožitých událostí, kdy však díky intenzivnímu emočnímu prožívání může docházet ke zkreslení detailů. Obecná věrohodnost poškozené je dle znalkyně snížena pro shora uvedené osobnostní rysy (zvýšený lžiskór, mírná tendence ke konfabulacím), specifická věrohodnost poškozené je nepodstatně snížena (líčení událostí jsou epická s hlubokým emočním doprovodem, některá sdělení mohou být na úrovni detailu zatížena agravací a celkově faktory popisovanými ve vztahu k obecné věrohodnosti). Poškozená má dle znalkyně z obviněného strach. Po zásadním doplnění výpovědi poškozené dne 16. 1. 2020 znalkyně poškozenou dne 18. 2. 2020 opakovaně vyšetřila, kdy z dodatku znaleckého posudku ze dne 18. 3. 2020 vyplývá, že postupné sdělování dalších skutečností k šetřené události může být ovlivněno nízkou mírou frustrační tolerance a nevědomým fázováním informací podle psychické kapacity nebo prostou manipulací související s animozitou k bývalému partnerovi. Co se týče hodnocení obecné i specifické věrohodnosti poškozené, setrvala znalkyně na svých původních závěrech.

6. Znalkyně pak podala posudek v hlavním líčení. Její výpovědi předcházela osobní přítomnost u výslechu poškozené. Znalkyně k posudku doplnila, že poškozená dokáže podsouvat vlivem osobnostních rysů informace mírně zkreslené jako projev potřeby lepší sebeprezentace a vzbuzování soucitu, obdivu, podpory okolí. Tato charakteristika ovlivňuje i specifickou věrohodnost. Znalkyně pak vysvětlila, že poškozená projevuje mírnou tendenci ke smyšlenkám, které ale nemusí být vědomé. Pokud je ale někdo velmi dobrý lhář, pak to nemusí odhalit ani testové metody. Podle znalkyně poškozená není schopná přijmout jakýkoli díl zodpovědnosti za nejrůznější situace. Pokud projevuje postoj, že za všechno mohou lidé kolem, jde o projev nějaké cílené manipulace. Znalkyně pak uzavřela, že specifickou věrohodnost poškozené hodnotí jako sníženou, byť nepodstatně.

7. Soud po zhodnocení znaleckého posudku dospěl jednoznačně k závěru, že výpověď poškozené nemůže být podkladem pro rozhodnutí o vině obžalovaného, aniž by byla podpořena důkazy dalšími. Samozřejmě nelze konstatovat, že poškozená je zcela nevěrohodná. Nepochybně v řadě

skutečností je její výpověď autentická, koneckonců i obžalovaný některé skutky doznává. Na druhé straně nelze vyloučit, že poškozená může v části výpovědi uvádět smyšlenky, vedena nepochybně animozitou k obžalovanému a snahou mu uškodit. Toto riziko vyplývá z její osobnostní struktury a připouští ho i znalkyně. Této úvaze nasvědčuje i skutečnost, že poškozená se například ve své obsáhlé výpovědi dne 7. 8. 2019 vůbec nezmínila o vynucovaných análních stycích, byť velmi se podrobně vyjadřovala k sexuálním stykům s obžalovaným a podrobně popisovala sexuální praktiky, včetně těch, které si na ní měl obžalovaný vynucovat proti její vůli. Přitom análí styky, které měly podle poškozené přispět i k jejím vleklým zdravotním potížím, rozhodně nemohly znamenat nějakou okrajovou záležitost, kterou by poškozený při prvním výslechu nevědomky opomněla. Tato skutečnost spíše nahrává podezření, že poškozená mohla účelově navýšit svá sdělení ve snaze obžalovanému ještě více uškodit. V každém případě je třeba uzavřít, že přetrvává vážná pochybnost o úplné věrohodnosti poškozené a tuto pochybnost je třeba důsledně vyložit ve prospěch obžalovaného. Proto byl obžalovaný uznán vinným toliko skutky, kde je výpověď poškozené verifikována dalšími důkazy, včetně doznání obžalovaného.

8. Nyní již tedy k jednotlivým skutkům.

9. K jednání pod bodem 1. poškozená [redacted] podrobně popsala soužití s obžalovaným v letech 2008 až 2013. uvedla, že byla opakovaně slovně urážena (příkladmé výrazy jsou uvedeny ve výroku rozsudku), později se k tomu přidalo i fyzické násilí. Zpočátku se jednalo o ojedinělé facky, později ji napadal údery pěstí i kopanci. V důsledku toho by\la občas i v bezvědomí. Poškozená se snažila obžalovanému vyhýbat v době, kdy hodně pil. V [redacted] se schovávala pod poštou, společně s matkou obžalovaného občas utekla a přespávala v autě nebo v hotelích. 24. 1. 2009 byla napadena tak, že ji obžalovaný povalil na zem, klekl si na ní, mlátil jí hlavou o zem. Toto jednání ukončil až jeho otec. V důsledku tohoto napadení byla hospitalizována od 24. 1. do 26. 1. 2009 v [redacted] nemocnici. V [redacted] bylo napadání prakticky na denním pořádku. Toto jednání obžalovaného pokračovalo i v [redacted]. V roce 2010 otěhotněla a obžalovaný ji napadal i těhotnou. Když byla v sedmém měsíci těhotenství, přišel opilý, osočil jí z toho, že dítě není jeho a kopal jí do celého těla, i do břicha. Napadání pokračovalo i po narození syna, několikrát do týdne, dále pak i po přestěhování do [redacted]. Někdy v srpnu 2013 chtěl obžalovaný řídit opilý, ona mu vzala klíčky od auta. On jí je chtěl vzít z ruky zpět a přitom jí poranil ruku. U lékaře pak uvedla, že se poranila o vodítko. Poškozená velmi spolehlivě zařadila jednání obžalovaného co do času a místa, když dokázala specifikovat, kdy bydleli v jednotlivých bydlištích.

10. Svědek [redacted] vypověděl, že s obžalovaným a poškozenou bydleli v obci [redacted], asi 500 metrů od sebe. Popsal událost, kdy poškozená u nich v noci klepala a říkala, že jí obžalovaný vyhodil z domu, a že je jí zima a žádala o pomoc. Půjčil jí deku a ona odešla. Svědek pak dále připustil, že se zprostředkovaně dozvídal o tom, že mezi obžalovaným a poškozenou jsou opakované konflikty.

11. Svědkyně [redacted] uvedla, že jí poškozená vyprávěla, že jí obžalovaný mlátil a trýznil. Mělo to být ještě před tím, než nastoupil do vězení.

12. Z lékařských zpráv (čl. 205 a 217) vyplývá, že poškozená byla ve dnech 24. 1. – 26. 1. 2009 hospitalizována pro podvrtnutí krční páteře, otřes mozku, zhmoždění hrudníku a zhmoždění kolena. Jako příčina zranění je ve zprávách uvedeno napadení přítelem dne 24. 1. 2009.

13. Z další lékařské zprávy (čl. 219) vyplývá, že dne 12. 3. 2009 byla ošetřena po napadení „manželem“ doma. Byla zjištěna mnohočetná kontuze lbi.

14. Z další lékařské zprávy (čl. 206) vyplývá, že dne 21. 8. 2013 byla poškozená ošetřena pro poranění ruky, přičemž jako jeho příčinu skutečně uvedla událost při venčení psa.

15. Lze tedy konstatovat, že výpověď poškozené k tomuto skutku je podporována důkazy dalšími, z nichž zejména lékařské zprávy jsou objektivní povahy a není důvodu o nich pochybovat.

16. Ke skutku pod bodem 2. rozsudku poškozená uvedla, že v [redacted] pokračovalo verbální i fyzické napadání, ale už ne tak často. Dostala třeba facku a pak odešel. Jednou jí zamkl v bytě na týden a ona se nemohla dostat ven. Sousedka jí musela nosit jídlo po žebříku. Jí samotnou nenapadlo použít žebřík k odchodu z bytu, nenapadlo jí zavolat policii, čekala, až se vrátí.

17. Sám obžalovaný toto jednání nepopřel.

18. K tomuto skutku je třeba konstatovat, že soud oproti obžalobě přistoupil k jinému popisu skutku, neboť dospěl k tomu, že jednání, spočívající v uzamknutí bytu, ve kterém by\la poškozená se synem, nenaplňuje skutkovou podstatu žádného trestného činu. Obžalovaný připustil, že se tak stalo, nicméně uvedl, že je zamkl omylem. Tato obhajoba nebyla vyvrácena. Poškozená sama připustila, že jednak měla možnost se z bytu dostat po žebříku, protože stejnou cestou jí zásobovali sousedé jídlem, jednak měla mobilní telefon, kterým si mohla zajistit jakoukoli pomoc. V jednání obžalovaného tedy nelze spatřovat např. trestné činy zbavení osobní svobody podle § 170 trestního zákoníku či omezování osobní svobody podle § 171 trestního zákoníku. V takovém případě je ale popis této události ve skutkové větě nadbytečný. Soud proto zachoval pouze tu část žalovaného skutku, která spočívá v popisu verbálního a fyzického napadání poškozené.

19. Ke skutku pod bodem 3. rozsudku poškozená uvedla, že od počátku soužití na ubytovně [redacted] jí obžalovaný verbálně napadal (výrazy jsou uvedeny ve výroku rozsudku), docházelo mezi nimi k častým hádkám. Poškozená popsala konkrétní opakované případy, kdy jí obžalovaný dal facku, ránu pěstí, nejméně v deseti případech jí popálil cigaretou, třikrát jí o ní típnul, sedmkrát jí zapálenou hodil. Popsala také situaci, kdy jí napadl dne 8. 5. 2018 (způsobem, popsaným ve výroku rozsudku) a způsobil jí zranění.

20. Z lékařské zprávy (čl. 219) ze dne 8. 5. 2018 vyplývá, že poškozená byla ošetřena pro zlomeninu posledního článku 2. prstu pravé ruky, když jako příčinu zranění uvedla napadení přítelem (uvádí i facku).

21. Výpověď poškozené podporují i některé svědecké výpovědi. Svědkyně [redacted] vypověděla, že v roce 2018 se dozvídala od poškozené, že ji obžalovaný bije. Poškozená na sobě mívala modřiny po celém těle, krvavá zranění.

22. Svědkyně [redacted] uvedla, že s poškozenou a obžalovaným bydlela v roce 2018 na ubytovně [redacted]. Žádných konfliktů nebyla svědkem, ale ví, že se občas hádali. Jednou poškozené ošetřovala ránu na hlavě a prst na ruce. Poškozená jí sdělila, že spadla. Svědkyně jí viděla ve chvíli, kdy odcházela a poškozená vyšla zraněná z bytu. Jednou jí také volala sanitku, později se dozvěděla, že měla něco s krční páteří.

23. Svědek [redacted] uvedl, že po ubytovně se povídalo, že měla být poškozená napadená. Jednou svědkovi ukazovala popálenou ruku a říkala mu, že o ní obžalovaný típnul cigaretu. Po nějaké době mu i řekla, že jí obžalovaný mlátil.

24. Svědkyně [redacted] uvedla, že mezi obžalovaným a poškozenou byly časté hádky. Slyšela volat poškozenou o pomoc.

25. [redacted] v rámci podání vysvětlení (v hlavním líčení čteno podle § 211 odst. 6 trestního řádu) uvedla, že jednou viděla, že poškozená měla monokl a modřiny na ruce a říkala, že jí to udělal obžalovaný.

26. Také [redacted] v rámci podaného vysvětlení potvrdila, že se jí poškozená svěřovala s tím, že jí obžalovaný bije. Ukazovala jí také různá zranění.

27. [redacted] v rámci podaného vysvětlení uvedla, že někdy kolem vánoc 2017 k nim přišla poškozená s tím, že jí obžalovaný zmlátil. Tekla jí z nosu krev.

28. Společným důkazem k výše uvedeným skutkům je znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství ze dne 4. 9. 2019, z jehož závěrů vyplývá, že se v případě všech posuzovaných zranění jedná ze soudně lékařského hlediska o poranění lehká. Znalec také připustil, že jizvy, resp. boláky, zadokumentované při prohlídce těla poškozené mohly vzniknout od popálení cigaretou.

29. Ke skutku 4. rozsudku poškozená popsala děj, který je promítnut do výroku rozsudku. Tedy uvedla, že od prosince 2018 do 20. 2. 2019 jí osobně či jiným způsobem opakovaně vyhrožoval, že jí zabije a že jí unese syna. V lednu 2019 čekal před školou a poté, co nastoupila se synem do auta, začal do něj kopat a mlátit a vyhrožovat jí, že si vezme syna. Dále popsala událost dne 20. 2. 2019, kdy jí zaslal SMS zprávu, uvedenou ve výroku rozsudku.

30. Samotná SMS zpráva, jejíž odeslání obžalovaný potvrdil, je dokumentována na čl. 697.

31. Skutečnost, že tuto zprávu poškozená obdržela, potvrzuje i svědek [redacted].

32. K poškozené byl pak také zpracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie. Z jeho závěrů vyplývá, že následkem jednání obžalovaného poškozená trpí smíšenou úzkostnou a depresivní poruchou, která s největší pravděpodobností nezanechá trvalé následky. U poškozené nebyl zjištěn syndrom týrané ženy, ani posttraumatický stresový syndrom. Z dodatku znaleckého posudku ze dne 13. 4. 2020 vyplývá, že poškozená byla v důsledku této poruchy omezena v obvyklém způsobu života, kdy se z lékařského hlediska jedná o vážnou poruchu zdraví trvající déle než 42 dnů. Jednání obžalovaného mělo na rozvoji této poruchy zásadní vliv, na zhoršení psychického stavu poškozené, která se s touto poruchou léčí u psychiatra od srpna 2019, se však spolupodílí somatické potíže a retraumatizace způsobená vleklým policejním vyšetřováním. Na těchto závěrech znalkyně setrvala i u hlavního líčení s tím, že zdůraznila podíl dalších faktorů na psychickém stavu poškozené.

33. Ke skutku 5. rozsudku měl soud především k dispozici výpověď svědkyně [redacted]. Ta potvrdila, že v rozhodném období obžalovaný skutečně výživné neplatil, s výjimkou tří plateb ve dnech 15. 4. , 18. 4. a 17. 5. 2019. Tyto skutečnosti pak nezpochybnil ani obžalovaný.

34. Rozsudkem Okresního soudu v [redacted], který nabyl právní moci dne 2. 4. 2019, byl nezletilý [redacted], nar. [redacted], svěřen do výchovy poškozené [redacted] a obviněnému byla stanovena povinnost přispívat na jeho výživu částkou 2.200 Kč měsíčně, splatnou do každého 15. dne v měsíci předem k rukám poškozené. Zároveň byl obviněnému vyměřen dluh na výživném ve výši 6.600 Kč za období od 1. 12. 2018 do 28. 2. 2019, který je splatný ve splátkách po 660 Kč spolu s běžným výživným.

35. Z výpisů z účtů poškozené (čl. 736 – 738) vyplývá, že výživné bylo uhrazeno pouze ve třech případech, a to dne 15. 4. 2019 částka 2.860 Kč, dne 18. 4. 2019 částka 2.860 Kč a dne 17. 5. 2019 částka 2.860 Kč.

36. Ze zpráv vyžádaných k obžalovanému (čl. 753 – 771) bylo zjištěno, po většinu tohoto období neměl stálé zaměstnání, když na hlavní pracovní poměr byl zaměstnán pouze od 9. 7. 2019 do 30. 9. 2019 u zaměstnavatele [redacted] přičemž v době, kdy zaměstnán nebyl, nebyl registrován jako uchazeč o zaměstnání u Úřadu práce ČR. Ze zprávy zaměstnavatele [redacted] vyplývá, že svoji vyživovací povinnost zaměstnavateli nenahlásil a na výživné nebyly prováděny žádné srážky.

37. Znalecky byl zkoumán i duševní stav obžalovaného. Ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, zpracovaného znalkyní [redacted] ze dne 1. 11. 2019 vyplývá, že netrpí a v době páchání trestné činnosti netrpěl duševním onemocněním, tj. psychózou, byla u něj však diagnostikována porucha osobnosti smíšeného typu s rysy nezdrženlivosti, impulzivity a disociality. Obžalovaný je polymorfním abúzerem návykových látek, kdy v různých životních etapách mění preferovanou látku. Obžalovaný s ohledem na své osobnostní vlastnosti inklinuje k protispolečenskému chování, přičemž návykové látky tyto jeho vlastnosti zvýrazňují a snižují již tak nízké sebeovládání. Ani závislost, ani porucha osobnosti nemají však v daném případě forenzní významnost. V době, kdy se měl trestné činnosti dopouštět, byl schopen rozpoznat nebezpečnost svého jednání i své jednání ovládat. Z čistě psychiatrického hlediska není jeho pobyt na svobodě nebezpečný.

38. Ze znaleckého posudku [redacted] ze dne 30. 6. 2020, znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie – sexuologie vyplývá, že trpí smíšenou poruchou osobnosti s převahou rysů disociality, agresivity a nezdrženlivosti. Sexuologické vyšetření nemohlo být znalcem pro nespolupráci obžalovaného provedeno.

39. Nyní k právní kvalifikaci. Obžalovaný naplnil svým jednání pod body 1., 2. a 3. všechny zákonné znaky trojnásobného zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku, když týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a páchal takový čin po delší dobu. Obžalovaný se dopouštěl vůči poškozené jednání, které zahrnovalo rozmanité formy týrání, a to jak fyzického, tak i psychického. Opakovaně jí nadával hrubými výrazy, urážel jí, vyhrožoval různými újmami, bil jí do různých částí těla, způsobil jí opakovaně zranění. Přitom se jednalo o jeho družku, tedy osobu blízkou, která s ním zároveň sdílela jednu domácnost, žila s ním ve společném bytě. Týrání je zlé nakládání s osobou blízkou nebo jinou osobou žijící s pachatelem ve společném obydlí vyznačující se vyšším stupněm hrubosti a bezcitnosti a určitou trvalostí, které tato osoba pociťuje jako těžké příkoří. Je třeba zdůraznit, že pojmem týrání se nemyslí jen fyzické ataky, ale i týrání psychické. Takového jednání se dopouštěl po dobu řádově měsíců až let, tedy zjevně po delší dobu.

40. Soud nemohl posoudit skutky, uvedené pod body 1. – 3. jako jeden pokračující trestný čin ve smyslu § 116 trestního zákoníku, když jednotlivé dílčí útoky byly sice vedeny jednotným záměrem, naplnily skutkovou podstatu stejného trestného činu, jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení a blízkou souvislostí v předmětu útoku, chybí zde ale další nezbytná podmínka, a to blízká souvislost časová. Mezi body 1. – 2. je časová prodleva 9 měsíců, mezi body 2. a 3. téměř dva roky. Proto byly všechny skutky posouzeny jako samostatné trestné činy.

41. Pod bodem 4. naplnil svým jednáním všechny zákonné znaky přečinu nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 trestního zákoníku, když jinému vyhrožoval usmrcením nebo jinou těžkou újmou takovým způsobem, že to mohlo vzbudit důvodnou obavu. Obžalovaný

opakovaně poškozené vyhrožoval, že ji zabije a unese syna. Činil tak osobně i formou SMS. To v poškozené s ohledem na jeho předchozí násilné chování v době společného soužití vzbudilo důvodnou a oprávněnou obavu z toho, že tyto výhružky uskuteční. V minulosti jí totiž neváhal opakovaně fyzicky napadat a způsobit jí různá zranění. Z těchto skutečností samozřejmě poškozená reálně vycházela.

42. Pod bodem 5. pak svým jednáním naplnil všechny zákonné znaky přečinu zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku, když úmyslně neplnil svou zákonnou povinnost vyživovat jiného po dobu delší než čtyři měsíce. Obžalovaný úmyslně neplnil svou vyživovací povinnost k nezletilému dítěti, která mu vyplývá z ustanovení § 910 zákona č. 89/2012 Sb. (občanský zákoník) a její výše byla stanovena rozsudkem soudu. Této povinnosti si byl vědom a přesto nečinil nic pro to, aby jí plnil. Byl jen krátce zaměstnán, vyživovací povinnost však zaměstnavateli nenahlásil. Jinak nebyl zaměstnán, nebyl evidován na úřadu práce. Do doby hlavního líčení na dlužné výživné nic neuhradil.

43. Při rozhodování o trestu vycházel soud ze všech skutečností, uvedených v § 39 odst. 1, 2, 3 trestního zákoníku. Obžalovanému výrazně přitěžuje jeho trestní minulost. Před spácháním trestné činnosti byl totiž opakovaně odsouzen pro různou trestnou činnost, byť druhově odlišnou. Z opisu rejstříku trestů je patrné, že v minulosti u něj z pohledu resocializace selhaly instituty podmíněného odsouzení i podmíněného propuštění. Dále mu přitěžuje skutečnost, že spáchal více trestných činů a trestnou činnost jako takovou páchal po velmi dlouhou dobu. Naopak soud nezjistil žádné polehčující okolnosti. Obžalovaný sice u některých skutků připustil vinu, nelze však hovořit o kvalifikovaném doznání, zejména pak proto, že se tak stalo u skutků, kde měl soud dostatek dalších důkazů. K osobě obžalovaného bylo dále zjištěno, že je svobodný, má jednoho nezletilého syna, kterého však nemá v péči, neplatí pro něj výživné, ač je tak povinen. Před vzetím do vazby nebyl nikde zaměstnán, byl uživatelem drog, neměl stálé řádné místo pobytu. Pokud soud uváží všechny výše uvedené skutečnosti a zohlední závěry znalců ohledně osobnosti obžalovaného, nutno konstatovat, že možnost jeho resocializace se jeví jako značně omezena. Soud proto nemohl ve výměrách všech tretů uvažovat o jiném než nepodmíněném trestu.

44. Pokud jde o jednotlivě uložené tresty, pak je třeba vysvětlit, že mezi skutky 1. a 2. a mezi skutkem 2 a 3. – 5. byl obžalovaný odsouzen pro jinou trestnou činnost.

45. Konkrétně tedy skutek pod bodem 1. byl spáchán před vyhlášením trestního příkazu Okresního soudu [redacted]. U trestního příkazu je dnem vyhlášení jeho doručení obviněnému, v daném případě tedy 15. 9. 2014. Tímto trestním příkazem byl obviněný uznán vinným trestným činem ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku a odsouzen původně k podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání tří měsíců peněžitému trestu ve výměře 20.000,- Kč s náhradním trestem odnětí svobody ve výměře dvou měsíců. Podmíněný trest pak byl přeměněn na nepodmíněný a dále byl nařízen i náhradní trest odnětí svobody za peněžitý trest. Byl mu také uložen trest zákazu činnosti řízení všech motorových vozidel na dobu dvou let. Soud proto ve výměře souhrnného trestu zohlednil jednak původní sbíhající se trestnou činnost a již uložený trest a uložil obžalovanému souhrnný trest ve výměře dvou let. V rámci souhrnného trestu také zopakoval výrok o trestu zákazu činnosti, neboť v opačném případě by tento trest byl zrušen bez dalšího, což není vhodné.

46. Stejná situace nastala u bodu 2. rozsudku. ten byl spáchán před vyhlášením rozsudku Okresního soudu [redacted]. Tím byl uznán vinným přečinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku a přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku a byl odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody

v trvání osmnácti měsíců nepodmíněně a k trestu propadnutí věci. Soud i zde ve výměře souhrnného trestu zohlednil jednak původní sbíhající se trestnou činnost a již uložený trest a uložil obžalovanému souhrnný trest ve výměře dvou let. V rámci souhrnného trestu také zopakoval výrok o trestu propadnutí věci, když takový postup ukládá obligatorně § 43 odst. 2 trestního zákoníku.

47. Za jednání pod body 3. – 5. rozsudku pak byl uložen trest úhrnný, neboť byl ukládán za více trestných činů. Byl ukládán v trestní sazbě za nejpřísněji trestný čin, tedy podle § 199 odst. 2 trestního zákoníku.

48. Pro výkon všech uvedených trestů byl zařazen do věznice s ostrahou, neboť nebyly splněny podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou, uvedené v § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku.

49. K trestnímu řízení se řádně a včas připojila poškozená [redacted] s následujícími nároky: bolestné ve výši 149.487,- Kč, ztížení společenského uplatnění ve výši 2.080.164,- Kč, další nemajetková újma za zásah do integrity člověka ve výši 1.500.000,- Kč, ušlý zisk ve výši 209.665,- Kč a účelně vynaložené náklady zmocněnce ve výši 9.900,- Kč.

50. Soud musí na tomto místě konstatovat, že nárok poškozené na náhradu škody a nemajetkové újmy shledal důvodným pouze zčásti. Situace je totiž velmi komplikovaná tím, že její nárok vychází ve velké většině komplexně z původně podané obžaloby, tedy ze všech tam uvedených skutků, které však byly rozsudkem významně redukovány, když pro část z nich (a z pohledu závažnosti pro tu nejzávažnější) byl obžalovaný zproštěn (viz dále). Poškozená doložila svůj nárok částečně znaleckým posudkem z boru zdravotnictví, který stanovil výši bolestného a ztížení společenského uplatnění. Nepochybně tak mohlo být stanoveno bolestné u skutků, pro které byl obžalovaný uznán vinným. To činí v konečném součtu 9.415 ,- Kč (po pominutí vynucených sexuálních styků). Ostatní uplatněné nároky soud však nepovažuje za prokázané a tudíž důvodné. Pokud jde o ztížení společenského uplatnění a další nemajetkovou újmu, byl k tomu sice předložen znalecký posudek, nicméně soud má zato, že požadovaná náhrada neodpovídá realitě. Jednání obžalovaného, pro které byl uznán vinným, nezanechalo na zdraví poškozené takové následky, aby omezilo její společenské uplatnění. Poškozená je jistě významně omezována vleklým onemocněním konečníku, nicméně soud neprokázal příčinnou souvislost tohoto jednání problému s jednáním obžalovaného. Stejně tak nebylo jednoznačně prokázáno, že by psychické problémy poškozené měly výlučný původ v jednání obžalovaného, byť se na nich jistě výraznou měrou podílelo. Stejně tak pokud jde o doložené dávky nemocenského v letech 2018 – 2019, nelze z tohoto soupisu jednoznačně dovodit, zda se jednalo o pracovní neschopnost v souvislosti s napadeními obžalovaným. Všechny tyto skutečnosti by nepochybně vyžadovaly další dokazování, které však přesahuje mantinely trestního řízení. Proto byla poškozená se zbytkem svého nároku odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

51. Dále se k trestnímu řízení připojila s nárokem na náhradu škody [redacted] pojišťovna [redacted], a to částkou 18.755,- Kč za léčení poškozené [redacted]. Svůj nárok však nedoložila patřičnými důkazy – doklady poskytnuté lékařské péče. Proto byla i ona odkázána se svým nárokem na řízení ve věcech občanskoprávních.

52. Nyní tedy ke zprošťující části rozsudku.

53. Jak už bylo výše konstatováno, soud uznal obžalovaného vinným pouze ze spáchání skutků, u nichž měl k dispozici kromě výpovědi poškozené také jiné důkazy. Vysvětlil také, proč nelze zcela vycházet pouze z výpovědí poškozené. Tuto argumentaci tedy není třeba znovu opakovat.

Konkrétně se tedy jedná o body 2, 5- 7. obžaloby. Ke všem těmto bodům podrobně vypovídala poškozená [redacted] a obžaloba vycházela právě z její výpovědi.

54. Zde je třeba zdůraznit, že část skutkového děje popsala poškozená až postupně během výslechů před policejním orgánem. Konkrétně se jednalo o skutek, popsaný v obžalobě pod bodem 6., tedy o vynucené análně pohlavní styky. Přitom lze konstatovat, že pokud by se takový skutek reálně stal, jednalo by se o vůbec nejhorší a nejzávažnější útoky na poškozenou. O hodnocení věrohodnosti poškozené však soud již podrobněji hovořil výše.

55. V souvislosti se zprošťujícím výrokem u bodu 6. obžaloby je třeba zmínit jeden důkaz, který se jej týká, a tím je znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví chirurgie – koloproktologie. Z jeho závěrů vyplývá, že poškozené byla dne 10. 1. 2018 vystavena pracovní neschopnost z důvodu operace pupeční kýly, kdy následně dne 1. 10. 2018 došlo ke změně diagnózy uvedené v pracovní neschopnosti na K64.2 (hemeroidy III. stupně) a dne 31. 1. 2019, kdy byla poškozené provedena operace konečníku, na diagnózu K62.2 (análního prolaps). Dne 18. 12. 2019 byla pacientce přiznána invalidita III. stupně a dne 17. 1. 2020 byla ukončena pracovní neschopnost. V současné době je poškozená omezena v obvyklém způsobu života, kdy se předmětná diagnóza projevuje nutkáním na stolici, která je velmi častá a řídká, několikrát denně s váhovým úbytkem a občasným krvácením z konečníku. Poškozené dosud nebyla provedena všechna standardní vyšetření, a tedy není dle znalce možné vyjádřit se k charakteru uvedené poruchy zdraví z hlediska závažnosti. Dle znalce však lze předpokládat, že po provedení nutných vyšetření bude možno stanovit strategii efektivní léčby tak, aby potíže v oblasti konečníku nebyly příčinnou snížení pracovní způsobilosti tak, jak je tomu aktuálně. K tomu, zda jsou předmětné zdravotní problémy poškozené důsledkem jednání obviněného, se znalec vyjádřil v tom smyslu, že opakovaný vynucený análně styk mohl vést k poranění v oblasti genitoanální s následnými funkčními a anatomickými změnami svalů pánevního dna, jedná se však pouze o jeden z možných faktorů, které se mohly na změnách v oblasti konečníku podílet (vedle např. stavu po porodu a dalších). Poškozené dosud nebyla provedena všechna standardní vyšetření, i provedení těchto vyšetření by však dle znalce nemohlo potvrdit ani vyloučit možný vynucený análně styk.

56. Je tedy jasné, že poškozená objektivně trpí zdravotními problémy v oblasti konečníku. Na druhé straně existují pochybnosti, co je jejich příčinou. Pokud by bylo prokázáno, že takovou příčinou jsou vynucené pohlavní styky, pak by to bylo důvodem k uznání viny, když v inkriminované době intimně žila pouze s ním. To ale prokázáno jednoznačně nebylo a přetrvávající pochybnosti nutno vyložit ve prospěch obžalovaného.

57. Soud pak zamítl návrhy obžalovaného na doplnění dokazování. Za nadbytečné považuje opatřování zpráv Policie České republiky, obvodního oddělení [redacted], zda policie byla volána na ubytovnu [redacted] a jaké zde konala úkony. Skutky, popsané ve výroku odsuzující části, považuje soud za dostatečně prokázané. Lze předpokládat, že při četnosti konfliktů mezi obžalovaným a poškozenou by bylo zjištěno, že policie zde opakovaně zasahovala. Soud ale rozhoduje o konkrétních skutcích, uvedených v obžalobě a na jejich posouzení by takové důkazy nemohly nic změnit.

58. Za nadbytečné považuje soud i výslechy svědkyň [redacted], [redacted] a [redacted]. Jedná se o současnou přítelkyni, resp. dřívější přítelkyně obžalovaného, které by se měly vyjádřit k soužití s obžalovaným. Soud je ovšem toho názoru, že z takových výpovědí, které by zjevně měly hovořit ve prospěch obžalovaného, by nebylo možno dovodit nic ve vztahu k soužití s poškozenou. To, že se nedopouštěl trestné činnosti vůči jiným partnerkám, přece neznamená, že tak nemohl činit ve vztahu k poškozené.

59. Obžalovaný dále navrhl zopakovat jeho sexuologické vyšetření a doplnit tak znalecký posudek o závěry z oboru sexuologie. Zde je třeba konstatovat, že se jedná o zcela bezpředmětný návrh za situace, kdy byl obžalovaný zproštěn obžaloby ohledně skutků, které spočívaly ve vynucených pohlavních stycích s poškozenou.

Poučení

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze.

Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce. Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrno, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Poškozený má možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obžalovaného z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Plzeň dne 18. března 2022

Mgr. Tomáš Bouček, v.r.
předseda senátu
Krajského soudu v Plzni

Shodu s prvopisem potvrzuje Zdeňka Holá